

Paradiis

On Eesti Vabariigi 150-nd sünnipäev. Täiesti Eesti ja eesti kulu on rääkinud, olene vabad. Muidugi on kõik kõvasti arenenud. Näiteks kurgid pole enam ammu rahelised, vaid on hoopis punased ja tomatid ei ole punased ega kollased, vaid rohelised.

Aga üks asi on olnud 50 aastat sama. President. Tema pole karva sõrdki vananenud. President ongi teel Võru Suurmajja (Eesti suuainesse kontserdijätk) kontrollima, kas kõik ettevalmistused Vabariigi aastapäeva kontserdiks ja kätlemis tseremoniaks sujuvad. Robotid ja infotehnoloogid kes suuremas osas sellega tegelevad on küll täpsed, aga mitte alati kõige töökindamad. Riietuse ootused on igal juhul kõrged.

President ja tema kaaskond sõidavad põhjakaubaga vanast Tallinnast arupeat linnast Võru. See järsku juhtule midagi väga eirskummalist. Presidenti autot ei tuseasta järsku ükki kaaregne navigatsiooniseade.

Keezi autas viitajat ei saa midagi aru. Nad olid ehi metsatuka kõrval korra peatumud. Ootamatult hakkas mets reid enda sisse imema. Auto oli haakunud. Teik oli teinud di.

Teht kus nad nüüd on, on väga avaar ja valguskiillane. Klapalmid karvarid, valged jänkud hülterid eungi, linnud (loomulikult hästi värvikõrvad) laubid ning üks kareu mängis mandolüni. Tege vaatepilt vastas täpselt kunagise jänkese peridadi ettekujutusele paradiisist.

Talguvallikas (see ei olnud jänke vaid midagi võimsamat) hakkas aina kuumemalt ja orksamalt paistva. Teik meie tegelaste ümber hakkas sulama nagu vesi. Tekkis tohutu kaos. Teik oli kaetud mingi punaka lõgaga (iseäris peridadi enda

